

Załącznik 2_Przykładowe rozwinięcia kierunkowych efektów uczenia

Kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku studiów pedagogika studia pierwszego stopnia – profil ogólnoakademicki

Absolwent kierunku pedagogika po zakończeniu studiów pierwszego stopnia i uzyskaniu tytułu licencjata posiada: elementarną wiedzę teoretyczną o charakterze interdyscyplinarnym, związaną z konkretnym modułem specjalnościowym, umiejętności dostrzegania problemów teoretycznych i praktycznych z obszaru edukacji oraz kompetencje do ich samodzielnego rozwiązywania.

Tabela 1 Przykładowe rozwinięcia kierunkowych efektów uczenia się dla kierunku pedagogika pierwszego stopnia

Symbol efektu kierunkowego	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	Przedmiot	Efekt przedmiotowy w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych	Treści kształcenia
KA6_WG2	ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi	Podstawy pedagogiki	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zna podstawową terminologię nauk pedagogicznych i jej źródła (K_W01) 2. Ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk pedagogicznych w systemie nauk oraz ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej (K_W02) 3. Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat wychowania. (K_W03) 4. Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania 	<p>Nauka wśród innych form ludzkiego doświadczenia. Nauka a sztuka, wiedza potoczna, religia, filozofia, mit. Rodzaje wiedzy tworzonej w naukach społecznych. Paradygmatyczny model rozwoju nauki. Współczesne rozumienie humanizmu - świat humanistyczny i zadania edukacji humanistycznej. Klasyfikacje nauk pedagogicznych. Pogranicza pedagogiki i nauk pomocniczych. Przedmiot badań i system pojęciowy współczesnej polskiej pedagogiki. Wychowanie – pojęcie, znaczenia, dylematy. Filozoficzne podstawy edukacji. Związek teorii pedagogicznej z praktyką edukacyjną.</p>

			<p>problemów edukacyjnych, wychowawczych (K_U02)</p> <p>5. Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności; korzystając z różnych źródeł (w języku rodzimym i obcym) i nowoczesnych technologii (K_U04)</p> <p>6. Ocenia poziom swojej wiedzy i umiejętności (K_K01)</p>	
		Dydaktyka ogólna	<p>W01 ma uporządkowaną wiedzę na temat procesu kształcenia, (jego elementów, tj. cele, treści kształcenia, zasady, metody, formy organizacji, środki dydaktyczne oraz osiągnięcia szkolne) (w + ćw) (K_W03)</p> <p>W02 zna podstawowe teorie dotyczące uczenia się i nauczania (behawioralne, humanistyczne i konstruktywistyczne), rozumie znaczenie teorii dla procesów (w + ćw) (K_W09)</p> <p>U01 potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań dydaktycznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów dydaktycznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań (ćw) (K_U10)</p>	<p>Etymologia, geneza i znaczenie nazwy „dydaktyka” - przemiany dydaktyki jako nauki. Struktura nauk dydaktycznych. Uczenie się jako podstawowe pojęcie dydaktyczne. Teorie uczenia się wybrane szkoły uczenia się: behawioralna, poznawcza, humanistyczna. Prawidłowości procesu uczenia się. Rodzaje uczenia się. Cele i treści kształcenia. Kierunki zmian w treściach kształcenia – perspektywa ontodydaktyczna. Zasady, metody i techniki kształcenia. Charakterystyka klasycznych metod kształcenia. Formy organizacyjne kształcenia. Indywidualizacja kształcenia. Osiągnięcia i niepowodzenia szkolne. Potrzeba rekonstrukcji dydaktyki ogólnej. Progresywistyczny model procesu kształcenia - cechy nowoczesnego modelu procesu kształcenia. Nowoczesne metody kształcenia.</p>

			<p>U02 potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań dydaktycznych (ćw) (K_U13)</p> <p>K01 ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji dydaktycznych i ustawicznie je doskonali, samodzielnie wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia (w + ćw) (K_K01)</p> <p>K02 wykazuje chęć do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań edukacyjnych (w + ćw) (K_K03)</p>	
KA6_WG5	ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	Psychologia społeczna i wychowawcza	1. Ma uporządkowaną i elementarną wiedzę na temat świata społecznego: mechanizmów wywierania wpływu społecznego, dynamiki funkcjonowania grup społecznych, źródeł agresji i zachowań prospołecznych oraz spostrzegania siebie i samooceny	Autorytet. Sposoby przeciwdziałania powstawaniu błędów wychowawczych. Alternatywne działania w stosunku do młodzieży zagrożonej patologią społeczną. Sposoby przeciwdziałania mobbingowi w szkole. Społeczności terapeutyczne przeciwdziałające uzależnieniu od narkotyków, społeczności terapeutyczne w rehabilitacji schizofrenii. Depresja i żałoba w kontekście społecznym. Psychologia wychowawcza w

		<p>2. Ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach</p> <p>3. Ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej i opiekuńczej oraz o błędach wychowawczych i sposobach zapobiegania im</p> <p>4. Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii dotyczących problemów wychowawczych i społecznych, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów</p> <p>5. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy społeczno-wychowawczej, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne</p>	<p>aspekcie rozwoju człowieka. Wzajemność oddziaływań w toku interakcji społecznych. Stereotypy i uprzedzenia oraz ich wpływ na społeczne funkcjonowanie człowieka. Przeciwdziałanie procesom dyskryminacji w środowisku szkolnym. Konflikty w środowisku szkolnym, sposoby rozwiązywania konfliktów.</p>
--	--	---	---

Kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku studiów pedagogika studia drugiego stopnia – profil ogólnoakademicki

Absolwent kierunku pedagogika po zakończeniu studiów drugiego stopnia i uzyskaniu tytułu magistra posiada pogłębioną wiedzę teoretyczną o charakterze interdyscyplinarnym, związaną z konkretnym modułem specjalnościowym, umiejętności dostrzegania problemów teoretycznych i praktycznych z obszaru edukacji, szczególnie w wybranej przez siebie specjalności oraz kompetencje potrzebne do ich samodzielnego rozwiązywania.

Tabela 2_Przykładowe rozwinięcia kierunkowych efektów uczenia się dla kierunku pedagogika drugiego stopnia

Symbol	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	Przedmiot	Efekt przedmiotowy w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych	Treści kształcenia
KA7_WG2	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk	Kierunki wychowania w pedagogice XX wieku	<p>1. Student posiada wiedzę dotyczącą kształtowania się prądów i kierunków w polskiej pedagogice oraz wybranych ideologii wychowania XX wieku. Zna podstawową terminologię dotyczącą doktryn i prądów pedagogicznych. K_W01, K_W03</p> <p>2. Posiada pogłębione umiejętności wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat teorii i nurtów wychowania na przestrzeni dziejów oraz interpretowania ich z punktu widzenia współczesnych problemów edukacyjnych. Posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych</p>	Czynniki determinujące rozwój kierunków wychowania. Klasyfikacja kierunków w pedagogice XX wieku. Od pedagogiki filozoficznej, do pedagogiki empirycznej. Pedagogiczny przełom – ruch Nowego Wychowania i jego przedstawiciele. Krytyka szkoły tradycyjnej – manifest Ellen Key „Stulecie dziecka”. Nurty teoretyczne w polskiej pedagogice XX wieku. Nowe nurty ostatnich dziesięcioleci. Procesy dyferencjacji i integracji w naukach o wychowaniu

			<p>pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów. K_U01, K_U05</p> <p>3. Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju indywidualnego i zawodowego. K_K03</p>	
		<p>Pedagogika porównawcza</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Student zna elementarną terminologię używaną w komparatyce oświatowej, ma wiedzę o usytuowaniu pedagogiki porównawczej w systemie nauk o edukacji, jej zadania i funkcje. Podstawowe pojęcia komparatyki oświatowej i zależności między nimi. Teoretyczne założenia i metodologiczne podstawy międzynarodowych badań porównawczych. Międzynarodowe powiątania komparatyki oświatowej w kontekście politycznej, ekonomicznej, społecznej i kulturowej różnic między krajami. Wskaźniki rozwoju nowoczesnych systemów oświatowych. Polityka oświatowa w zespołowych zadaniach i praktycznym kreowaniu nowoczesnych systemów oświatowych. Modele edukacji na świecie w zakresie szkolnictwa obowiązkowego, średniego i wyższego. Reformy edukacji na świecie – uwarunkowania, założenia, efekty. Tendencje i kierunki rozwoju oświaty w społeczeństwie zaawansowanej nowoczesności. Edukacja w neoliberalnej i socjaldemokratycznej doktrynie społeczno-politycznej. 2. Zna różne modele kształcenia na świecie, rozumie ich uwarunkowania oraz zna wybrane systemy edukacji w innych krajach, jako egemplifikacji modeli kształcenia na świecie 3. Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną z komparatyki oświatowej do analizowania i interpretowania faktów oświatowo-wychowawczych na świecie w sytuacji politycznej, ekonomicznej, społecznej i kulturowej różnic między krajami. 4. Ma przekonanie o potrzebie podejmowania działań w zakresie doskonalenia edukacji, wykazuje aktywność w realizacji indywidualnych zadań i praktycznym kreowaniu nowoczesnych systemów oświatowych. 	<p>komparatyka oświatowa jako samodzielna elementarna dyscyplina naukowa i jej przedmiot, cele i zadania i funkcje. Podstawowe pojęcia komparatyki oświatowej i zależności między nimi. Teoretyczne założenia i metodologiczne podstawy międzynarodowych badań porównawczych. Międzynarodowe powiątania komparatyki oświatowej w kontekście politycznej, ekonomicznej, społecznej i kulturowej różnic między krajami. Wskaźniki rozwoju nowoczesnych systemów oświatowych. Polityka oświatowa w zespołowych zadaniach i praktycznym kreowaniu nowoczesnych systemów oświatowych. Modele edukacji na świecie w zakresie szkolnictwa obowiązkowego, średniego i wyższego. Reformy edukacji na świecie – uwarunkowania, założenia, efekty. Tendencje i kierunki rozwoju oświaty w społeczeństwie zaawansowanej nowoczesności. Edukacja w neoliberalnej i socjaldemokratycznej doktrynie społeczno-politycznej.</p>

KA7_WG3	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, jej nurtach i systemach pedagogicznych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	Antropologia pedagogiczna	<p>Wiedza:</p> <p>1. Student ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w ujęciu antropologicznym. (K_W06) - sposób weryfikacji: zaliczenie pisemne</p> <p>2. Student ma uporządkowaną wiedzę na temat kulturowych uwarunkowań procesów edukacyjnych. (K_W09) - sposób weryfikacji: zaliczenie pisemne</p> <p>Umiejętności:</p> <p>3. Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu antropologii i pedagogiki w celu analizy złożonych problemów społecznych, edukacyjnych, wychowawczych oraz kulturowych. (K_U02) - sposób weryfikacji: zaliczenie pisemne</p> <p>Kompetencje:</p> <p>4. Student jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą. (K_K05) - sposób weryfikacji: zaliczenie pisemne</p>	<p>Antropologia pedagogiczna i jej miejsce w systemie wiedzy pedagogicznej. Fenomenologia w antropologii pedagogicznej. Filozoficzne koncepcje człowieka. Systemy symboliczne. Kultura i język. Religia w ujęciu antropologii pedagogicznej. Etniczność. Aspekty pedagogiczne w kontekście pogranicza kulturowego.</p>
---------	---	----------------------------------	--	--

